

Palasia ja muistoja Bukarestista

Peetu, Topi & Kaius

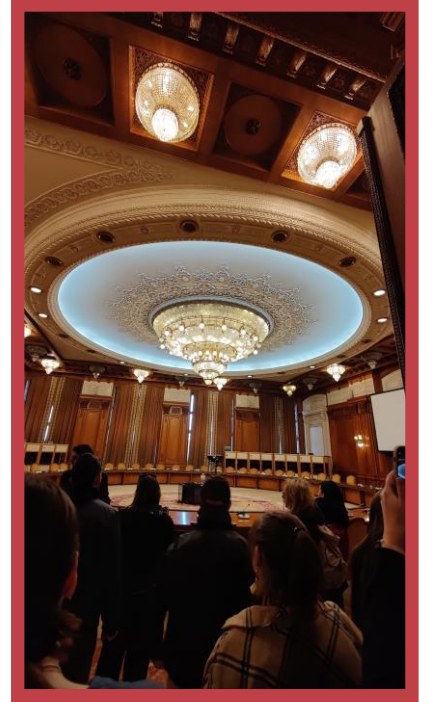

Maanantaina Pitkä ja lasinen terminaalitunneli kuljettaa toistakymmentä innokasta ja väsynyttä matkailijaa Bukarestin kansainvälisen lentokentän syövereihin. Keskiyön pimeyden sävyttämän tunnelin jälkeen saavumme eksoottisilla opaskylteillä ja pinttyneellä tupakansavulla varustettuun aulaan. Muut Amsterdamista lähteneen tupaten täyteen ahdetun lennon matkustajat kävelevät ympärillämme kohti liukuhihnoja, joita pitkin matkatavaramme onneksemme pian saapuvat eteemme. Osa porukasta päättää lähteä etsimään lähintä wc-tilaa, kun taas toiset suuntaavat janoisina epäilyttävän näköisen juoma-automaatin äärelle. Lyhyen kävelymatkan jälkeen suomalaiselle opiskelijalle on selvää, että olemme kaukana kotoa: kohtaamme mustiin kaapuihin ja hattuihin pukeutuneita pitkäpartaisia rabbeja, suomalaisten eksoottista olemusta uteliaasti tarkastelevia laukkujaan odottavia matkustajia sekä miehen, jonka perässä kulkee tummapukuinen turvamies. Ensikosketus kullekin matkailijalle entuudestaan tuntemattomaan maahan on saatu. Yli kellon ympäristän matkustamisen jälkeen olemme perillä: **Erasmus+**-hankkeen mahdollistama Romanian-matkamme voisi vihdoinkin toden teolla alkaa.

Vielä ei ole kuitenkaan aika kuitata pitkän matkustuspäivän rasituksia palauttavalla unella. Kellon ollessa jo pitkästi yli puolen yön kohtaamme karun todellisuuden: kovasti kaipaamamme taksikyyti hotellillemme onkin valmistautunut noutamaan meidät vasta kahdentoista tunnin kuluttua. Yhtä lailla hotellivarauksemme astuu voimaan vasta seuraavana päivänä! Toimeliiden opettajaoppaidemme avulla meille kuitenkin järjestyy täksi yöksi vaihtoehtomajoitus erääseen toiseen hotelliin, jonne matkaammekin alta aikayksikön hurjastelevien paikallisten taksikusien kyydittäminä. Asetuttuamme aloillemme kello kolkuttelee jo aamuyön tunteja. Kommelluksia sisältäneen mutta hyväntuulisen ja jännittävän päivän päätteeksi on hyvä nukahtaa edes muutaman tunnin levolliseen uneen.

“Erasmus+-hankkeen mahdollistama Romanian-matkamme voisi vihdoinkin toden teolla alkaa”

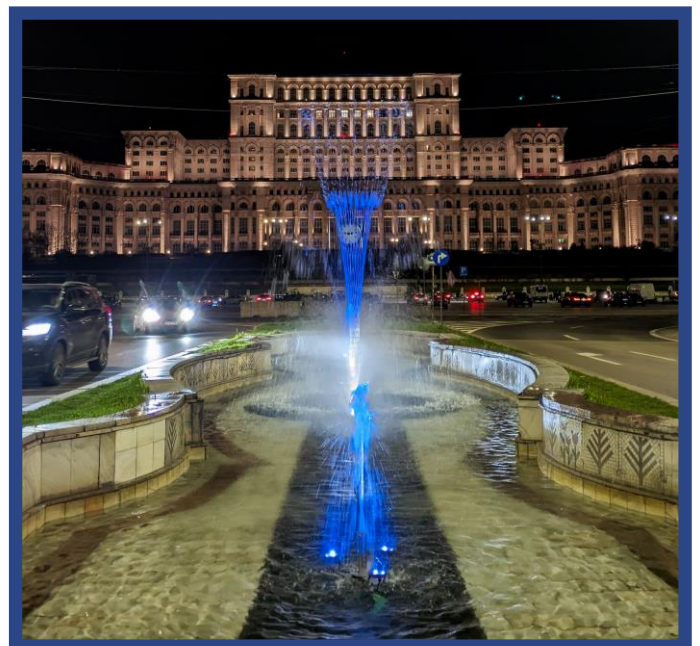
Tiistaipäivä alkaa aamuyön tunneille valvoneille matkailijoille turhan aikaisella aamiaisella. Ensimmäiset ruokailijat paistattelevat kauniin aurinkoisena aukeavaa päivää hotellin ravintolan aamiaispöydässä lautasellaan munakasta, kananakkeja ja muroja. Aamiainen jakaa mielipiteitä: Nutellalla höystetyt kroissantit käyvät ongelmitta kaupaksi, mutta kahvi ja verigreippimehu menevät alas väkinäisin kulauksin. Aamupalan jälkeen keräämme tavaramme yön jäljiltä ja astumme ensimmäistä kertaa Bukarestin metroon. Matkaamme kohti seuraavien päivien majapaikkaamme, jonne jätämme matkatavaramme käveltyämme ne mukanaamme kauniin **Izvor-puiston** lävitse.

Päivän yhteisenä aktiviteettinamme on vierailu mahtavan marmorikuoren ja hienostuneiden huoneiden koristamassa **parlamenttitalossa**. Se sijaitsee aivan hotellimme vieressä ja piirtyy reissun edetessä meistä jokaisen mieleen mahtipontisuudessaan. Meitä ja monesta maailman kolkasta kotoisin olevia turisteja opastaa Francesc-niminen innostunut opas, jonka olemuksesta ja englanninkielisestä opastuksesta paistaa lävitse asiantuntijuus ja aito kiinnostus rakennuksen

historiaan. Opimme, että maailman toiseksi suurimman parlamenttitalon rakentamisen tarkoituksena oli tukea vielä 1980-luvulla hallinneen diktaattori Nicolae Ceaușescun diktatuuria. Tänä päivänä rakennus pitää sisällään tärkeän palan Romanian ja Bukarestin historiaa ja kertoo tarinaa edesmenneen diktaattorin suuruudenhullusta tavasta pyrkiä keinoja kaihtamatta omiin tavoitteisiinsa. Parlamenttitalon tieltä raivattiin aikanaan osa sen paikalla ollutta vuorta ja useiden kymmenientuhansien ihmisten asutukset. Ironisesti toiselta nimeltään kansan palatsin pitkät käytävät ja runsaan tuhannen huoneen keskittymä koreilee eri aikakausien sisustusta, hienostunutta taidetta ja kristallisia kattokruunuja. Antoisan vierailun päätteeksi menemme yhdessä syömään paikallista ruokaa eksoottisilla kukkakoristelmilla sisustettuun **Caru' cu Bere** ravintolaan vanhassa kaupungissa. Päivän päätteeksi pistäydymme pienellä jazz-klubilla ja palaamme hotellille pelaamaan vielä hetkeksi korttia. Pitkän päivän päätteeksi uni maittaa meistä jokaiselle.

“Leikkimielisesti toistemme kieliä opiskellessamme käymme keskustelua hektisen liikenteen perimmäisistä syistä.”

Keskiviikko alkaa maittavalla neljän tähden hotellin aamupalalla. Sen jälkeen kävelemme aurinkoisessa ja keväisen lämpimässä aamuauringon paisteessa bussipysäkille, josta hyppäämme tupaten täynnä olevan bussin kyytiin. Matkamme käy kohti paikallista talouslukiota, jossa meidän on määrä vierailla tutustuen romanialaiseen koulujärjestelmään, paikallisiin nuoriin ja koulun käytäntöihin. Päästyämme vartijan avaamaan portin kautta koulun pihalle meidät ottaa vastaan lämminhenkinen ja innostunut opettaja. Hänen perässään tulee myös tummansiniseen Euroopan unioni -aiheiseen t-paitaan pukeutunut 17-vuotias poika, joka kertoo muutaman muun lukiolaisen kanssa hiukan myöhemmin olevansa **Euroopan unionin kunnialähettiläs**. Kokoonnumme lukion auditorioon, jossa kuulemme hyväntuulisten ja hyvin valmistautuneiden oppilaiden toimesta koulun toiminnasta. Vastavuoroisuuden nimissä osa porukastamme esittelee myös omaa kansanopistoamme, minkä päätteeksi keskustelemme havaitsemistamme koulutusjärjestelmien yhtäläisyyksistä ja eroavaisuuksista.

Koulupäivän mittaan lukion luokkahuoneet ja urheilusali, vanhojen teosten täyteinen kirjasto ja viimeistä vuottaan opiskelevat, muutaman viikon päästä koulunsa päättävät, 12-luokkalaiset tulevat tutuiksi. Leikkimielisesti toistemme kieliä opiskellessamme käymme keskustelua hektisen liikenteen perimmäisistä syistä, vaihdamme yhteistietoja ja tiedustelemme Bukarestin parhaita ruokapaikkoja, nähtävyyksiä ja baareja. Muutaman tunnin vierailun jälkeen suuntaamme syömään läheiseen lounaspaikkaan, jossa saamme kaupungille tyypilliseen tapaan kolmen ruokalajin kokonaisuuden hyvin huokeaan hintaan. Ruokailun päätteeksi jäämme kaupungille kiertelemään ja palaamme tovin jälkeen hotellille lepuuttamaan kävelyn ja kaupoissa kiertelyn uuvuttamia jalkojamme. Illalla lähdemme vielä ihaillemaan valaistujen suihkulähteiden koristamaa katua ja tilaamme myöhäisillan kortinpeluun lomassa paikallisen McDonaldsin antimia. Monen harmiksi toimitettu tilaus ei kuitenkaan täysin vastaa sitä, mitä olimme tilanneet. Kukin päätyy jakamaan hiukan omistaan ja saamme kullekin hyvän mielen ja täyden vatsan yötä vasten.

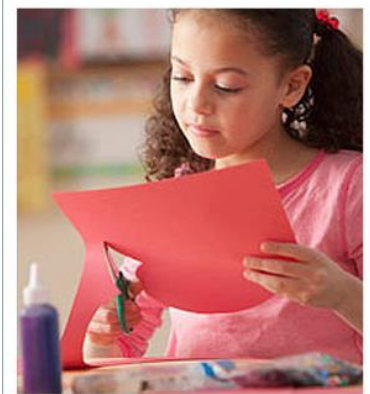
**“Vauhdikkaasti viilettävä
Bolt-kyyti vie meidät vanhan
kaupungin liepeille.”**

Torstaipäivän ohjelmanumerona on vierailla toistamiseen samaisella talouslukiolla. Tullessamme tutusta portista sisään vastassamme on kunnon markkinameininki. Lukioluokat myyvät erilaisia itse tekemiään leivonnaisia suurelle torille tyypillisin menoin. Myyjien kiinnostus kohdistuu vierailijoihin, joille tarjotaan niin erilaisia keksejä ja porkkanakakkua kuin myös mehua ja soittoesityksiä myyjien myyntitaitojen mukaista hintaa vasten. Saamme nopeasti suomme täyteen ja siirrymme sisätiloihin. Vierailumme jatkuu eilisestä tutun opettajan kanssa, joka on kovin kiinnostunut matkamme kulusta. Teemme työtä käskettyämme ja jaamme Bukarestin hyviä ja huonoja puolia, joista jälkimmäisiä on hyvin vaikea löytää. Seuraavaksi lukion uskonnonopettaja ottaa meistä koppia ja pääsemme vierailemaan koulun pieneen mutta tunnelmalliseen kirkkoon. Kuulemme ortodoksisen Romanian uskonnollisista perinteistä ja muutaman taitavan opiskelijan toimesta pääsiäisaiheisen lauluesityksen. Kirkkovierailun päätteeksi tapaamme lukion monitaituripsykologit, jotka kertovat omasta monipuolisesta työstään. He eivät toimi ainoastaan koulupsykologeina vaan vastaavat myös erityistarpeita omaavien lasten ja koulunkäynnin ohjaamisesta. Uskonnonopetusta, kehityopsykologiaa ja lasten ja nuorten kehityksen tukemista sivunneiden mielenkiintoisten keskusteluiden jälkeen lähdemme lounaalle, eilisestä tuttuun hyväksi todettuun ravintolaan. Myöhemmin illalla tilaamme tiistai-iltaa paremmalla menestyksellä ruokaa hotellille ja valmistaudumme innostuneena vierailemaan Bukarestin yössä. Vauhdikkaasti viilettävä Bolt-kyyti vie meidät vanhan kaupungin liepeille. Illan ja alkuyön aikana tuoksuttelemmme yöllisen kaupungin vilkasta tunnelmaa ja pistäydymme muutamassa paikallisessa kapakassa. Kello lähentelee jälleen aamuyön tunteja, kun kurvaamme nopeasti saapuneella Boltilla hotellimme edustalle. Päivä on yhteisten kommellusten jakamista ja muutamia jaettuja nauruja vaille valmis.

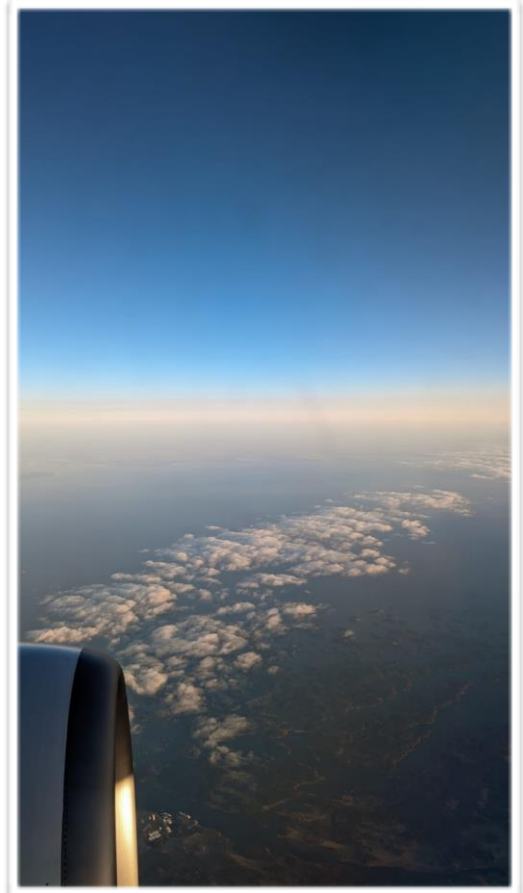
NPPELTIETOA ROMANIAN KOLLUSTA:

Romanialaisissa kouluissa ei tavanomaisesti tarjota lounasta. Välitunnit ja tauot tuntien välissä ovat samanlaisia kuin Suomessa, mutta eväät ovat yleensä oppilaiden omalla vastuulla.

Perjantaiaamuna aamupalalla on nähtävissä väsyneitä kasvoja. Osa tulee jo aikaisin haukkaamaan pientä purtavaa, toiset taas pitävät yölliset sanansa ja vetävät tavallista pidempään sikeitä. Meillä on vuorossa reissumme viimeinen päivä, eikä sille ole varattuna ennalta määriteltyjä aktiviteettia. Reissuviikkomme aikana hioutuneet suunnitelmat ovat kuitenkin selkeät. Tiedossa on museopäivä. Hurautamme metrolla paikalliseen **luonnontieteelliseen historiamuseoon**, joka pitää sisällään muun muassa eri mantereiden päällä tepastelevia ja merenpinnan alla uivia eläimiä. Pitkien mutta mielenkiintoisten käytävien koluamisen jälkeen museonälkämme ei ole vielä tyydytetty. Toinen metro vie meidät loputtoman huonepaljouden koristamaan taidemuseoon, jossa saamme nauttia väsymykseen asti toinen toistaan upeammista taideteoksista. Historian ja taiteen parissa vietettyjen tuntien jälkeen museonälkämme on vaihtunut tarpeeseen saada jotain syötävää. Kävelemme lähistöllä sijaitsevaan, matkatoveriemme kehuaan, ravintolaan, jossa syömme maittavan makuiset brisket-lihalla, cheddarjuustolla ja sienillä höystetyt sämpylät ranskalaisten kera. Paikallinen ruoka tarjoilee parastaan.

Päivä alkaa kääntyä iltaa kohden, kun osa jatkaa matkaansa herkuttelemaan vaaleanpunaisen suloiseen **Chocoloco**-nimiseen kahvilaan vanhassa kaupungissa. Kävellessämme kenties viimeistä kertaa tutuksi tullutta reittiä hotellillemme monen mielessä siintää ajatus aamuyöllä alkavasta kotimatkasta. Yhteinen viikkomme Bukarestissa alkaa olla takanapäin, matkatavaroiden pakkaamista vaille valmis. Väsyneet matkailijat vakuuttavat hotelille päästyään vetäytyvänsä loppuillaksi keräämään voimia pian alkavaa paluumatkaa varten. Moni kuitenkin syö sanansa ja antautuu vielä kertaalleen Bukarestin keväisen myöhäisillan kosketukseen. Illan pimeyteen puuttuvien katulamppujen valaisemisella kaduilla muutaman tunnin päästä alkava kotimatka tuntuu vielä kaukaiselta. Viikko on ollut antoisa ja opettavainen, arjesta tarpeellisella tavalla irrottava ja mielettömän hauska. Rauhallisessa kevätillassa on hyvä jäsentää muistoja kaikesta yhdessä kokemastamme ja hymyillä haikean kiitollisena sille, mitä Bukarest meille matkailijoille tarjoi. Aamuneljältä on aika jättää kaupungille tältä erää jäähyväiset. Kotimatka voi alkaa: ensin Amsterdamin ja sitten Helsingin kautta Etelä-Pohjanmaalle. Kotiinpaluunkin jälkeen yhteisten kokemusten myötä syntyneet muistot ja matkakaveruudet kulkevat mukana yhteisestä matkastamme muistuttaen vielä pitkään.

“Rauhallisessa kevätillassa on hyvä jäsentää muistoja kaikesta yhdessä kokemastamme ja hymyillä haikean kiitollisena sille, mitä Bukarest meille matkailijoille tarjoi. Aamuneljältä on aika jättää kaupungille tältä erää jäähyväiset.”